

"Čajovna je to útulná, mají tam pivo, whisky, výbornou medovinu? Dokonce i čaj tam člověk dostane," napsal Michal Knébl o ČAJOVNĚ POD STROMEM ČAJOVÝM v pozvánce na čajovnické hraní 6.dubna 2004. Večer mi připadal dále vyjmenovaným obsazením velmi zajímavý a tak jsem se do Mánesovy ulice č.55 na pražských Vinohradech vypravil.

Úvodem chci poznamenat, že výlučně pánská sešlost písničkářů pěla především písně o vztahu k ženě. Převážně o vztahu pozitivním. Dokonce i k ženě vlastní! Možná i proto, že z Duchcova, s **JARDOU URBÁNKEM**, přijela i jeho paní. Málokdy účast manželky vylepší vystoupení kteréhokoliv umělce, leč promluva o Jardově obdivu a úctě k matičce Praze? Inu, vlaky, které jezdí jen tunelem v Duchcově neznají!? Tichý písničkář Urbánek, který po každé písničce svěruje divákovi materiálu na dvě i tři další, kterého jsem viděl nedávno poprvé, je pro mne objevem předjaří 2004! (Promiň, Jardo, do konce roku přece jen bývá ještě moře času.)

Hlavním důvodem, proč jsem se pod strom čajový vypravil, bylo setkání s dávným kamarádem, písničkářskou legendou, která se po více než deseti letech (doufejme) vrací, s **VLÁDOU DOBEŠEM**

Napřed se nám omluvil, že nemá mnoho času zkoušet (pracovitému ekologovi Dobešovi se před půl rokem narodila dvojčátka jako opus 3 a 4 společného díla s jeho ženou Lucií), potom zapustil kytaru mezi kolena svého dvoumetrového těla po způsobu Mistrů nástroje a vzápětí předvedl, že to u něj není zdaleka jenom efektní póza. S jeho narockými písničkami se nejeden z nás vrátil do doby, kdy dobrá třetina přítomných diváků ještě nebyla na světě. Ale nehrál Vláda jen tvorbu dvacetiletou, ale i kousky novější a nové až po blues za mohutné podpory ostatních muzikantů improvizované na text úvodníku nejnovějšího čísla Hospodářských novin.

Písničky **ARNOŠTA FRAUENBERGA** mne vždycky zaujmou především svojí výraznou textovou poetikou. Po léta Arnoštova vystoupení otevírá

Marťan

a to je jediná písnička, která mi poněkud vadí: ve srovnání s novější autorovou tvorbou mi připadá poněkud jednoduchá, prvoplánová. Možná ji mám ale jenom přeposlouchanou, respektujte, prosím, mé právo na omyl!

Štafetu písničkářského dvoukolečka obratně vedl, na housle většinou smyčcem hrál, na kytaru často bubnoval a ústy nejen zpíval a rappoval, ale i několik žesťů imitoval ve svých, místy dost drsných, leč vždy vtipných krátkopísničních mistrný bavitel **MICHAL KNÉBL**? Sám tak trochu vím, co v muzice obnáší činnost organizátorská a za to, že se do ní pustil vedle úspěšného a dosti pravidelného muzicírování mu patří můj veliký obdiv.

O splynutí pod stromem čajovým

Napsal uživatel Cimbura
Čtvrtek, 15 Duben 2004 04:00

Michal, za mohutného přizvukování ostatních, přesvědčil i emeritního písničkáře **JIRKU SUCHÉHO ZIPA**

, který chtěl zůstat divákem, že jeho emeritida není neporušitelná. A tak jsme si poslechli na živo to, co většinou posloucháme už pěkně dlouho z jeho jediného albíčka

Takový suchý písničky

(z roku 93). Bylo to krásné, i když nám Jirka, na rozdíl od ostatních, předvedl jen jednu písňovou kolekci.

Společně s druhým kolem muzicírování dobíhala druhé kolo dne i malá ručička hodin a bylo na čase jít domů. V metru jsem spokojeností skoro předl. Ale už tam jsem si říkal, že budu muset čtenáře FOLKtimu poprosit, aby si informace o dalších čajovnických hraních nevyhledávali na stránkách písničkářského sdružení [Krychle](#) ani v tomto časopisu. Bylo totiž hrozně prima, že se nás, včetně umělců, pod lampiony stromu čajového sešla sotva dvacítká duší. Jenom v takto akorátně zaplněné maličké čajovně jsme totiž mohly dokonale splynout. Děkuji Michalu Knébloví, že to tak dokonale sfouknul do kupy.